

Cerneala din gânduri

Flavius

Dacă te-ai gândit la ce n-ai fost niciodată,
o să devii ce astăzi nu ești,
o să arzi ca piatra de var
și lumea se clădește împreună cu toți,
timpul nu-i trecut, focul din templu e viu.

Niciun rege nu-și dorește moartea
când oștenii săi sărbătoresc victoria.

Numai tu cu ochii vindecați de înserare
guști neîmplinirea, împlinită în sine.
Cerneala din gânduri se scurge-n cuvinte,
de vezi înaltul și din adâncul de moarte.

Rabzi întunericul ce luminează îți este,
Te rupi în bucăți pentru înțelegerea întreagă.

Numerele fără soț, cu soț se-nșiră
însoțesc nimicul și cresc
dar până unde?